

Veel on kirjotud: „Kes ial saab Jonud sest weest, mis minna temmale annan, temma ei jannuta mitte ei igga veste.“ Se sanna on wa: molikust weest eht armoõppetussest rägitud. Agga kes sedda ilmalikko on, mis Temma fa annab taewa pilwedest üllewelt, ja Ma soonte seest alt, — kes sedda on lässeb omma heinamale kahjo teha, et temma laiskusse pärast ei mois: ta sellele teed juhhatada, kust se peab alla pole mauma: — sesinnane laist perremees on olle fa wåårt, et temma omma perrekohta veel üks aasta peaks ennese fa piddama. Kaks kät sul on, ja labbidast ka, meelt Peas sul on, ja maiaperret ka. Miks sa siis mitte ei lähhää tõ fallale, et sa vottaksid igga aasta ni paljo krawi faewada, kui so joud ullatab? — Agga vobita ikka katseks selle hea nou järrele teha, ja kui sa siis kaks head sado heinad saad selle kehha pealit, mis enne ei annud üht ainustgi, ja kui so hobbose loom saab kuiwa jallaga seäl käidud, kus enne sunno ommad jallad vauks poliveni muddasse: siis ärra ütle mitte, et selle kirjotaja kass on sulle vahha so: winud, vaid täenna Jummalat, kes sedda armust on nenda seadnud, et meie keik peame teine teist aita: ma ouuga ja jouga, kui ühhe Taewa Issia lapsed.

Baene-laps.

Pühha Kirri ütleb mitmes kohhas: „Jum: mal on waeste-laste Issa. Jehovah on se, kes waesed-lapsed üllespeab, ja ütleb: „Sinna ei pea mitte waese-lapse kohhut õöivveraks põõrma.“ Et need usna selged, tössised ning pühhad sannad on, sedda saab fa muist se juttustamine, mis nüüd kätte tulleb, töeks tunnistada.

Ellas ühhes küllas üks au-wåårt perre: mees, Andres Huber nimmi, kes tru: holas ja töteggia mees olli. Kaks poega, temmal olli: wannema nimmi Hans, norrema Mias. Kermed tõ polest oolid moslemad. Sest sedda head kombet nende jures korda sata, sekts kõlbas issa kui wågga targa maenitsussega omma ennese ausa ellamisse wissi õppetusse läbbi. Mele ja süddame polest oolid poiad usna kahhe-